

Beyond Psychology #5 vraag 1 en 2
14 April 1986 PM.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Ik voel mij in tweeën verdeeld—de ene helft gaat naar het onbekende, en de andere helft naar alles wat bekend is vanuit het verleden. Ik raak in paniek wanneer ik dichterbij kom bij wat ik denk dat ik ben - - ondanks dat ik smacht naar de plek waar u over praat. Geef me alstublieft de moed om de volgende stap te nemen.

Waar het echt om gaat is niet om moed. Waar het echt om gaat is dat je niet begrijpt dat het bekende dood is, en het onbekende leeft. Je aan het bekende vastklampen is als aan een lijk vasthouden. Er is geen moed voor nodig om het vastklampen te droppen. Eigenlijk is er moed voor nodig om je vast te klampen aan een lijk. Je hoeft het allen maar in te zien... Dat wat je bekend is, wat je geleefd heb - - wat heeft het je opgeleverd? Waar ben je beland? Ben je nog steeds leeg? Is er niet een reusachtige ontevredenheid, een diepe frustratie en zinloosheid? Op de een of andere manier red je het om de waarheid te verbergen en leugens te creëren om bezig te blijven, betrokken. Dit is waar het om gaat: met helderheid in te zien dat alles wat je kent van het verleden is. Het maakt deel uit van een kerkhof. Wil je in een graf liggen, of wil je leven? Dat is niet alleen maar een vraag van vandaag. Het zal morgen dezelfde vraag zijn, de dag erna ook. Dezelfde vraag bij je laatste ademtocht. Wat je ook kent, vergaart - - informatie, kennis, ervaring - - zodra je dat verkend hebt ben je er klaar mee. Die lege woorden meesjouwen, die dode lading, is je leven vermorzelen, je leven belasten, je ervan weerhouden een levend, vreugdevol wezen te zijn - - wat elk moment op je wacht. Elk moment sterft iemand die begrip heeft naar het verleden en wordt in de toekomst opnieuw geboren. Zijn aanwezigheid is altijd een transformatie, een geboorte, een herrijzenis. Het is helemaal geen kwestie van moed, dat valt ten eerste te begrijpen. Het is een kwestie van helderheid, helder zijn in wat wát is.

Ten tweede, wanneer het echt een kwestie van moed is, kan niemand het aan je geven. Het is niet iets wat als cadeautje aan je gegeven kan worden. Het is iets waar je mee geboren wordt, je hebt het alleen niet toegestaan te groeien, je hebt het niet in je laten opkomen, want de hele maatschappij is ertegen. De maatschappij wil geen leeuwen, het wil een kudde schapen. Dan is het makkelijk om mensen tot slaaf te maken, mensen te exploiteren, alles met ze te doen wat je maar wilt. Ze hebben geen ziel, het zijn bijna robots. Jij beveelt en zij zullen gehoorzamen. Het zijn geen vrije individuen. Geen één maatschappij wil dat je moedig bent. Iedere maatschappij wil dat je een lafaard bent, maar niemand komt er eerlijk voor uit. In plaats daarvan hebben ze mooie woorden gevonden. "Wees een lafaard" zullen ze niet zeggen, want dat zou als een belediging klinken voor diegene, die zich dan zal gaan afvragen: "Waarom moet ik een lafaard zijn?" En een lafaard is niets iets om trots op te zijn. Nee, ze zeggen: "Wees voorzichtig". Denk goed na voordat je springt. Herinner je je tradities, je religie is duizend jaar oud, daar zit wijsheid in. Jij bent een nieuweling, je kunt het je niet veroorloven er niet in te geloven. Er is geen vergelijkingsmateriaal. Jij komt net kijken, terwijl je religie er al tienduizend jaar lang is en steeds meer ervaring en kennis verzamelt. Het is een Himalaya fenomeen. "Jij bent een klein steentje. Je kunt niet tegen de traditie vechten - - dat is tegen jezelf vechten, het is zelfdestructie. Jij kunt je alleen maar overgeven aan de traditie. Dat is wijs en intelligent. In de massa ben je beschermd, ben je veilig, je bent ervan verzekerd dat je niet zult verdwalen." Op zoveel verschillende manieren zal iets simpels aan je verteld worden: wees alleen maar een lafaard. Het loont om een lafaard te zijn. Het is

gevaarlijk om moedig te zijn, want het zal je met alle belanghebbenden in conflict brengen en jij bent maar een klein mens. Je kunt niet tegen de hele wereld vechten.

Mijn opa zei altijd tegen mij: "Het klopt, wat je ook zegt. Ik ben oud, maar ik kan zien dat wat je zegt waarheid bevat. Maar ik wil je aanraden - - vertel het tegen niemand. In moeilijkheden zul je komen. Je kunt niet tegen de hele wereld zijn. Je mag de waarheid in handen hebben, maar waarheid telt niet. Wat telt is de massa. Ze liegen gewoon." Alle religies hebben dat gedaan, over God liegen, over de hemel, over de hel, over duizend en één dingen liegen - - "maar de massa is met hen. Door de immens lange traditie van de mensheid zijn hun leugens ondersteund. Jij bent niemand." Mijn opa en ik stonden op zeer vriendschappelijke voet. Hij nam me mee naar de heiligen die ons dorp aandeden. Hij genoot heel erg van mijn discussies met die zogenaamde heiligen, als ik een situatie creëerde die absoluut gênant voor die heiligen was omdat ze niet in staat waren om mij antwoord te geven. Maar als we thuiskwamen zei hij dan tegen me, "Bedenk wel, het is goed als spel, maar maak er niet je leven van. Anders zul je alleen tegenover de hele wereld staan." Voordat hij stierf was dat ook het laatste wat hij zei. Hij riep mij dichtbij en zei, "Onthoud goed, vecht niet tegen de wereld. Je kunt het niet winnen."

"Nu je stervende bent," zei ik, "je bent in de wereld geweest - - wat heb je bereikt? Wat heb je gewonnen? Wat je me vraagt kan ik niet beloven. Ik wil dat het absoluut duidelijk voor je is dat ongeacht wat het ook kost ... in het gevecht kan ik verliezen, maar het zal mijn gevecht zijn, ik zal immens vervuld zijn want ik ging voor de waarheid. Het doet er niet toe of ik win of verlies - - nederlaag of overwinning is irrelevant. Wat belangrijk is dat je staat voor wat jij ook ervaart als goed." Deze moed zit in iedereen. Het is niet een kwaliteit wat beoefend moet worden. Het is iets wat een deel van je leven is, je adem zelf. Het is alleen maar dat de maatschappij zoveel barrières tegen je natuurlijke groei heeft opgeworpen, dat je je begint af te vragen waar je de moed vandaan moet halen. Waar je de intelligentie vandaan moet halen. Waar je de waarheid moet krijgen. Je hoeft nergens heen te gaan. Alles wat je wilt zijn behels je in zaadvorm. Dit te beseffen en de andere kant te zien... de mensen die in de massa leven -- wat winnen ze ermee. Ze verliezen alles. Ze leven in feite niet eens. Ze sterven alleen maar. Van hun geboorte af aan zijn ze stervende, tot aan hun laatste ademtocht. Hun hele leven is een lange opeenvolging van eindes. Kijk alleen maar naar die massa mensen. Je kunt erbij horen, maar dan zal hetzelfde met jou gebeuren. Als je het ziet is het zo gemakkelijk: de enige manier om te leven is om alleen te leven. Het is iets individueels, het is een onafhankelijkheid, het is vrijheid. Het is een voortdurend jezelf ontlasten van alles wat dood is, zodat het leven kan blijven groeien en niet bedolven wordt onder de lading van de doden.

Vraag 2

Geliefde Osho,

U bent mijn inspiratie, ik hoorde u zeggen dat u nooit een meester gehad heeft. Maar was er voor u enige bron van inspiratie toen u de reis ondernam?

Het leven is genoeg. Overall mensen zien -- lopende doden-- is genoeg inspiratie om daar niet bij te willen horen, niet hun weg te volgen, maar om zelf een smal voetpad te vinden als je levendig wilt zijn. Een meester heb ik nooit gehad en ik ben blij dat ik nooit een meester gehad heb. Bij een paar levende meesters ben ik in mijn vorige levens geweest. Mooie mensen waren het, beminnelijk, maar voor mij is al die tijd één ding duidelijk geweest: dat voor mij niemand een bron van inspiratie kan zijn, omdat het woord "inspiratie" gevaarlijk is. Eerst is het inspiratie, dan wordt het volgen, daarna imitatie -- en je eindigt als een kopietje. Het is niet nodig om door iemand geïnspireerd te zijn. Het is niet alleen nodig, het is ook nog

gevaarlijk. Alleen gewaar zijn, ik heb gezien... elk individu is uniek. Hij kan niemand anders volgen. Hij kan het proberen --duizenden jaren lang hebben miljoenen het geprobeerd. Er zijn miljoenen christenen, er zijn miljoenen boeddhisten. Waar zijn zij mee bezig? Door Gautama de Boeddha geïnspireerd zijn miljoenen mensen boeddhist gemaakt en nu proberen zij in zijn voetsporen te treden. En het brengt ze nergens. Dat kan ook niet. Jij bent niet Gautama de Boeddha, zijn voetafdrukken zullen jou niet passen, noch zullen zijn schoenen jou passen. Je zult de schoen moeten vinden die jou precies past. Hij is mooi maar dat betekent niet dat jij net als hem moet worden.

Dat is wat het woord "inspiratie" betekent. Het betekent dat jij zo bent beïnvloed dat die man jouw ideaal wordt, je wilt net als hem zijn. De hele mensheid is misleid. Inspiratie is geen zegen maar een vloek geweest. Ik zou willen dat je van elke mogelijke bron leert, om te genieten van elk uniek wezen dat je tegenkomt. Maar volg niemand en probeer nooit precies als iemand anders te worden. Dat is door het bestaan niet toegestaan. Je kunt alleen maar jezelf zijn. Het is een vreemd fenomeen: de mensen die voor miljoenen andere mensen een inspiratie waren zijn zelf nooit door iemand geïnspireerd geweest -- maar dat feit is door niemand opgemerkt. Gautama de Boeddha is nooit door iemand geïnspireerd geweest, maar dat is wat hem zo uniek maakt. Al die mensen die jij als een bron van inspiratie beschouwt zijn zelf nooit door iemand anders geïnspireerd geweest. Dat is iets fundamenteels om te begrijpen. Ja, ze hebben iets geleerd. Ze hebben allerlei soorten mensen proberen te doorgronden. Ze hebben van unieke individuen gehouden, maar niemand gevolgd. Toch probeerden ze zichzelf te zijn. Dus wees alsjeblieft niet door mij geïnspireerd, anders zul je nooit een bron van inspiratie worden. Zul je alleen een kopietje zijn, je authentieke oorspronkelijke gezicht zul je niet hebben. Een hypocriet zal je zijn: één ding zeggen - - en het andere doen. In afzonderlijke situaties zul je verschillende maskers laten zien, geleidelijk aan zul je vergeten wat je ware gezicht is. Zoveel verschillende maskers...

Ik heb eens over een man gehoord ... Het was honderd jaar geleden dat Abraham Lincoln doodgeschoten was, in heel Amerika werden er ter nagedachtenis een jaar lang festiviteiten georganiseerd. Eén man leek erg veel op Abraham Lincoln. Hier en daar wat make-up en het was bijna een fotokopie van Abraham Lincoln. Hij had geleerd om net zoals Abraham Lincoln te praten, zijn gebaren, zijn klemtoon, zijn accent, alles, kleine details - - zelfs hoe hij liep - - vierentwintig uur per dag. Door het hele land speelde hij dit drama over het leven van Abraham Lincoln, het hele jaar door van de ene plaats naar de andere. Hij was zo vaak doodgeschoten, elke avond in alle shows, soms zelfs twee keer op een dag. Het was een lang jaar - - hij stierf zo vaak - - zijn rol werd bijna zelfs zijn tweede natuur. Toen de festiviteiten ten einde kwamen, stonden de mensen verbaasd. Net zoals als Abraham Lincoln liep hij de zaal uit - - hij liep een beetje mank. Hij strompelde. "Word wakker!" zei zijn vrouw - - want hij sprak op dezelfde manier, een honderd jaar oud accent. Zijn vrouw zei: "Maak die grap niet te lang. Kom terug bij je echte zelf en kom naar huis." "Ik ben mijn echte zelf, ik ben Abraham Lincoln," zei hij dan. Een jaar lang had hij voortdurend als Abraham Lincoln geleefd, duizenden keren als Abraham Lincoln was hij gestorven. Hij was helemaal vergeten dat hij iemand anders was. Ze brachten hem naar een dokter. De dokter praatte met hem maar hij bleef in zijn rol. De dokter zei: "Vergeet dat drama nou gewoon. "Welk drama?" zei de man. De dokter wende zich tot zijn vrouw en zei: "Deze man zal niet luisteren totdat hij wordt doodgeschoten!" De familie was ten einde raad. Hij raakte zijn baan kwijt. Omdat hij niet ziek was wilde niemand hem behandelen. Hij was gewoonweg aan een masker vastgelijmd. Een jaar is lang, elke dag, vierentwintig uur per dag was hij Abraham Lincoln. Om een jaar lang Abraham Lincoln te zijn en dan ineens weer gewoon mens - - wie zou dat

willen? Hij had de gloriédagen en gouden dagen gezien en hield zich er stevig aan vast. Een paar jaar lang leefde die man als Abraham Lincoln. Handtekening precies “Abraham Lincoln,” zoals Abraham Lincoln dat deed. Kun je zeggen dat deze man iets gewonnen of verloren heeft? Hij heeft zichzelf verloren, en wat hij gewonnen heeft is alleen maar een dramaspel. Hij is totaal nep geworden.

Dit is de situatie van bijna iedereen ter wereld - - niet zo dramatisch, niet zo heftig - - maar iedereen is een bepaalde aangeleerde rol aan het spelen, waar hij mee is opgegroeid. Een kind wordt geboren - - het is geen christen, het is geen jood, het is geen moslim - - en dan beginnen we het een masker te geven. Het onschuldige gezicht verdwijnt. Het gaat dood in het geloof dat het een christen is. Dus lach maar niet om die arme man die in de waan stierf dat hij Abraham Lincoln was, want iedereen doet hetzelfde. Mensen sterven als hindoe - - als hindoe zijn ze niet geboren. Elke keer wanneer er een volkstelling was, was het elke keer een probleem voor me. De ambtenaar kwam bij mij om een formulier in te vullen, en waar het om religie ging, zei ik: “Ik heb geen religie.” Ze waren geschokt, maar zeiden dan: “Je zult toch in een religie zijn geboren. Je ouders moeten hindoe, moslim of jaina zijn.” Ik zei: “Dat maakt niets uit. Mijn vader kan dokter of ingenieur zijn. Hij mag hindoe of moslim zijn - - dat is zijn zaak. Biologisch kan hij zijn religie niet aan mij doorgeven. Als hij zijn medische kennis niet aan mij kan doorgeven, hoe kan hij zijn spirituele kennis aan mij doorgeven? Als hij zijn medische kennis niet aan mij kan doorgeven, hoe kan hij zijn spirituele kennis aan mij doorgeven? Het is een misleiding en ik wil niet meedoen aan die misleiding.

Mensen worden getraind als acteurs. Je zult iedereen zien acteren op deze grote aardbol. Iedereen is opgevoed om te acteren ... mooie namen - -etiquette, goede manieren - - maar daar achter gaat een subtiele psychologie schuil om je originaliteit te vergeten en je een rol eigen te maken wat de gevestigde orde wilt dat je bent. Wees geïnspireerd door niemand. Blijf open. Wanneer je een prachtige zonsondergang ziet, geniet van de schoonheid ... Als je een Boeddha ziet, geniet van de schoonheid van de man, geniet van het authentieke van de man, geniet van de stilte, geniet van de waarheid die de man heeft gerealiseerd - - maar word geen volgeling. Alle volgelingen zijn verloren. Blijf jezelf. Want deze man Gautama de Boeddha heeft het gevonden omdat hij zichzelf bleef. En al die prachtige namen - - Lao Tzu, Lieh Tzu, Bodhidharma, Nagarjuna, Pythagoras, Socrates, Heraclitus, Epicurus - - al deze prachtige namen die voor vele mensen een groot inspiratie waren zijn zelf nooit door iemand geïnspireerd geweest. Zo hebben zij hun originaliteit beschermd. Zo zijn zij zichzelf gebleven.

Ik ben bij vele meesters geweest en ik heb van hen gehouden. Maar heel het verlangen om net zoals zij te zijn is voor mij iets lelijks. Eén man is genoeg. Een tweede net als hij zal het bestaan niet verrijken, het zal het alleen maar belasten. Voor mij zit de grote waarheid hem in het de unieke van individuen. Hou van mensen wanneer je ze in een ware en authentieke dimensie vindt, maar vergeet niet, zij komen tot bloei door hun eigen authenticiteit en originaliteit. Wees je er dus bewust van om niet in de val te trappen van hen te volgen. Wees jezelf. Het beroemde gezegde van Socrates is: “Ken jezelf.” Maar het zou volledig moeten zijn - - het is niet volledig. Vóór “ken jezelf” is er een ander gezegde nodig: “Wees jezelf.” Anders ken je alleen maar één of andere acteur die je zogenaamd nadoet. Jezelf kennen komt op de tweede plaats. Allereerst komt jezelf zijn.

De ware grote meesters zijn alleen maar vrienden geweest, een helpende hand, wijzende vingers naar de maan. Zij hebben nooit enige slavernij gecreëerd. Maar zodra ze kwamen te overlijden hadden ze zo’n grote impact om zich heen gelaten dat slimme mensen - - theologen, priesters, geleerden - - naar mensen toe begonnen te prediken: “Volg Gautama

de Boeddha." Hij kon zelf niets meer ontkennen, nou dat hij dood was... en deze mensen begonnen de enorme impact die Boeddha had nagelaten uit te buiten. Nu in heel Azië, vijftieng eeuwen lang, hebben miljoenen mensen in de voetsporen van Gautama de Boeddha gelopen, maar er is geen enkele Gautama de Boeddha gecreëerd. Dat is bewijs genoeg: tweeduizend jaar en niet één Jezus. Drieduizend jaar en niet één Mozes. Het bestaan herhaalt zich nooit. De geschiedenis herhaalt zichzelf, omdat de geschiedenis tot de onbewuste massa behoort. Het bestaan herhaalt zichzelf nooit. Het is zeer creatief en erg inventief. En dat is maar goed ook. Anders - - hoewel Gautama de Boeddha een prachtige man was, als er duizenden Gautama de Boeddha's rondliepen - - waar je ook gaat kom je Gautama de Boeddha tegen, in elk restaurant! - - zou je er echt verveeld en moe van worden. Het zou de hele schoonheid van die man vernietigen. Het is maar goed dat het bestaan zichzelf nooit herhaalt. Het creëert alleen maar één soort, dus blijft het altijd zeldzaam. Jij ook, je bent éénmalig. Je hoeft alleen maar te bloeien, je blaadjes te openen en je geur te verspreiden.